

Forslag til lov for Grønland om miljøforhold m.v.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 13/10 88. Betænkning 30/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner.

Af statsministeren (Poul Schlüter).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 13/10 88. Betænkning 30/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne bede om, at lovforslag nr. L 4, der handler om Grønlands miljø, tages tilbage i udvalget, fordi der er nogle ting, som det kan være gavnligt at få opklaret.

Der skal i øvrigt ikke være tvivl om, at SF naturligvis støtter forslaget.

Men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke statsministeren for et meget fortræffeligt og næsten overraskende svar. Der kan være nogle i folketinget, der kan huske, at man i 1976 herinde vedtog en lov om atomanlæg, som i mange henseender var en fortræffelig lov, og som i forhold til den dengang eksisterende lov fra 1962 sikrede nogle langt bedre folkelige procedurer omkring vedtagelse af alt, hvad der havde med atomanlæg at gøre. Der var imidlertid den hage ved loven, at den indførte atomkraft, og derfor var der føjet til i den, at den kun kunne træde i kraft ved hjælp af en folkeafstemning; det var så den folkeafstemning, der i givet fald skulle have indført atomkraft. Men det blev forsikret ved lovforslagets fremsættelse og også under debatten, at man ikke mere ville bruge den helt utilstrækkelige 1962-lov. Det var regeringens klare tilsagn.

Der er imidlertid sket det nogle gange, at 1962-loven faktisk er blevet anvendt. Da uranpilotanlægget på Risø blev lavet i begyndelsen

af 1980'erne, havde man kørt efter 1962-loven, hvilket selvfølgelig for Risø var betragtelig mere bekvemt end at bruge 1976-loven. Og i bemærkningerne til lovforslag nr. L 4 står der også, at man vil bruge 1962-loven til det, der drejer sig om radioaktive spørgsmål, kernekraft osv.

Vi har så spurgt statsministeren, om det betyder, at løfterne, der er givet i forbindelse med 1976-loven, ikke længere gælder; og her har statsministeren i et svar, som udvalget har fået i går, sagt, at det gør de. Man vil bruge 1976-loven til alt, hvad der drejer sig om atomkraftanlæg og også »andre nukleare anlæg«. Jeg kan oven i købet føje til, at der i 1976-lovens fremsættelse er tale om andre anlæg, »der kan komme på tale«, så det er en meget stor opstramning i forhold til den noget bekymringsvækkende praksis, der har været i de senere år.

Jeg vil selvfølgelig hermed betragte det, der skete i forbindelse med uranpilotanlægget, som en svipser, som ikke vil gentage sig.

Vores vanskelighed er nu, at det ikke er til at se, hvad henvisningen til 1962-loven faktisk drejer sig om. Hvad er det i Grønland, som 1962-loven kan bruges til? Vi har spurgt, om den kan bruges til uranminedrift. Nej, siger statsministeren, for det går udelukkende efter loven om mineralske råstoffer. Fint, siger vi så, men hvorfor er så 1962-loven overhovedet nævnt? Jeg mener, at vi har brug for at få det opklaret i udvalget.

Derudover vil jeg sige til statsministeren, at han skriver – i forbindelse med et spørgsmål om, hvad for en procedure der vil blive anvendt, hvis USA skulle få lyst til at bygge atomkraftværker i eller på indlandsisen, og hvordan man vil håndtere eventuelt affald fra et tidligere – at han ikke har fantasi til at forestille sig, at der kan komme et amerikansk ønske herom. Jeg synes, det er sympatisk ved statsministerens fantasi, at han ikke kan få så grimme tanker. Jeg tror, at hvis man havde spurgt ham, inden Camp Century blev bygget i indlandsisen, ville han minsandten også have sagt, at det havde han ikke fantasi til at forestille sig at nogen kunne finde på. Det var der faktisk nogle der fandt på, og man må sige, at enhver dansker med lidt kendskab til Grønland ved, at indlandsisen ikke er stabil; så det er afsindigt, at der nogen sinde er givet tilladelse til det.